

РЕШЕНИЕ

№ 3505

гр. София, 30.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 12.05.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Диана Стамболова

ЧЛЕНОВЕ: Евгени Стоянов

Адриан Янев

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **3278** по описа за **2023** година докладвано от съдия Диана Стамболова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, вр. чл. 63, ал. 1 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба от А. Г. Г. чрез адв. Ц. И. срещу Решение 5300/27.12.2022 по НАХД № 11021/2022г. по описа на СРС, 9 състав, с което е потвърдено наказателно постановление /НП/ № 42-0001937/05.07.2022г., издадено от Директор на РД „Автомобилна администрация“ С.. В жалбата касаторът излага, че решението е незаконосъобразно, като постановено при нарушаване на материалния закон и процесуалните правила. Моли съда да постанови решение, с което да отмени оспореното решение и вместо него да постанови друго, с което да отмени наказателното постановление.

В съдебно заседание касаторът, редовно призован, не се явява и не се представлява, с писмено становище поддържа жалбата.

Ответникът - Директор на РД „Автомобилна администрация“ С., редовно призован, не се представлява, не изразява становище по касационната жалба.

Представителят на СГП дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Съдът, след преценка на представените по делото доказателства, доводите и възраженията на страните в производството, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1 от ЗАНН и от надлежна страна, поради което е допустима. Наведените доводи в същата

представляват касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК, приложим по препращане от чл. 63, ал. 1 от ЗАНН.

За да постанови обжалваното решение, СРС е установил релевантните за случая факти въз основа на събраните по реда на НПК доказателства и доказателствени средства, при което е приел за установена следната фактическа обстановка:

На 30.05.2022г., около 11:00 часа в [населено място], по [улица]на 50 метра преди [улица]с посока на движение кв.С., А. Г. Г. е управлявал товарен автомобил „Д.“ с рег. [рег.номер на МПС] от категория №3, собственост на „Венков Инженеринг“ ООД, като без да притежава валидна карта за квалификация на водача по смисъла на наредбата по чл.7б, ал.5 от Закона за автомобилните превози, е извършвал обществен превоз на товари на територията на [населено място], съгласно пътен лист №169734 от 30.05.2022г. Превозното средство е било празно. Представено е удостоверение на ППС за обществен превоз на товари на територията на Република България към лиценз №06134, издаден на 09.06.2016г., валиден до 08.05.2026г.

Въз основа на АУАН серия А – 2012 с №323269/30.05.2022г. срещу Г. е постановено наказателно постановление № 42-0001937/05.07.2022г., издадено от Директор на РД „Автомобилна администрация“ С., определен от Министъра на МТИТС за длъжностно лице по реда на чл.92, ал.2 от ЗАвПр. вр. чл.189, ал.12 от ЗДвП и чл.67, ал.2 от ЗАНН, с което на основание чл. 53 от ЗАНН му е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 2 000 лева за извършено административно нарушение по чл.87, т.3 от Наредба № 33/03.11.1999г. за обществен превоз на пътници и товари на територията на Република България вр. чл.93, ал.1, т.1 от ЗАвПр.

За да постанови оспореното решение въззивният съд е приел, че при съставянето на акта за установяване на административно нарушение и на наказателното постановление не са допуснати съществени нарушения на производствените правила. Прието е също така за безспорно установено, че касаторът е осъществил състава на визираното административно нарушение, същото не съставлява маловажно нарушение по смисъла на чл.28 от ЗАНН, а наложеното административно наказание е в абсолютния размер, предвиден в закона.

При постановяване на решението районният съд не е допуснал нарушение на закона.

Според чл.87, т.3 от Наредба№33/03.11.1999г. за обществен превоз на пътници и товари на територията на Република България водачът на автомобил за обществен превоз на товари отговаря на следните изисквания да притежава валидна карта за квалификация на водача по смисъла на наредбата по чл. 7б, ал. 5 от Закона за автомобилните превози.

Съгласно чл.93, ал.1, т.1 от ЗАвПр. водач на моторно превозно средство, който извършва обществен превоз или превоз за собствена сметка на пътници и товари без издадено за моторното превозно средство удостоверение за обществен превоз на пътници или товари, заверено копие на лиценз на Общността, разрешение, документ за регистрация или други документи, които се изискват от регламент на европейските институции, от този закон и от подзаконовите нормативни актове по прилагането му , се наказва с глоба 2000.00 лева - при първо нарушение.

По делото са събрани достатъчно по обем и категорични доказателства за това, че касаторът е извършил вмененото му административно нарушение на чл.87, т.3 от Наредба № 33/03.11.1999г. за обществен превоз на пътници и товари на територията на Република България вр. чл.93, ал.1, т.1 от ЗАвПр. Карта за квалификация на водача трябва да притежават всички водачи на МПС, за чието управление се изисква

свидетелство от категориите и подкатегиите, изчерпателно посочени в закона. Директивата за първоначално и периодично обучение на професионалните водачи 2003/59/ЕО е транспонирана в националното ни транспортно законодателства чрез Наредба №41/04.08.2008г. за условията и реда за провеждане на обучение на водачите на автомобили за превоз на пътници и товари и за условията и реда за провеждане на изпитите за придобиване на начална квалификация. Вярно е, че карта за квалификация на водач се издава на лице, притежаващо удостоверение за професионална компетентност, удостоверяващо начална квалификация или периодично обучение, каквото жалбоподателят очевидно притежава, но независимо от това, законодателят е предвидил да се издава и карта за квалификация, която следва да легитимира правоспособността за съответната категория, за която е правоспособен водач, с каквато към момента на извършената проверка водачът Г. извършващ превоза, съгласно данните от пътен лист №169734/30.05.2022г., не се е снабдил.

Съдът намира, че размерът на наложеното наказание е правилно определен в абсолютния му размер по закон, като същото съответства на целите на административно наказание, съобразено е с обществена опасност на дееца и извършеното деяние. В. е извода на СРС, че по отношение на процесното нарушение не може да се приложи чл. 28 от ЗАНН, тъй като и деянието е с нормалната обществена опасност за вида си и с нищо не разкрива по-маловажна същност.

С оглед горното, съдът намира, че СРС е достигнал до законосъобразен извод за съставомерност на деянието, както и че целите на наказанието по чл.12 от ЗАНН ще бъдат постигнати с определеното наказание.

По изложените съображения съдът намира, че при постановяване на обжалваното решение не са допуснати съществени нарушения на процесуални правила или на материалния закон, поради което същото следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на осн. чл. 221, ал.2, предл. I от АПК, Административен съд София - град, XV касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение 5300/27.12.2022 по НАХД № 11021/2022г. по описа на СРС, 9 състав, с което е потвърдено наказателно постановление /НП/ № 42-0001937/05.07.2022г., издадено от Директор на РД „Автомобилна администрация“ С..

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.